

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 38Csp/17/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119201243
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Linda Anovčinová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2020:2119201243.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou Mgr. Lindou Anovčinovou v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanej: V. M., I.. XX.XX.XXXX, trvale bytom U. Q.. Q. XXXX/XX, G., t. č. N. X, Z. N., o zaplatenie 1.791,17 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 1.860,94 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.856,74 Eur od 25.01.2019 do zaplatenia, všetko v pravidelných mesačných splátkach vo výške 65,- Eur splatných vždy do 20. dňa v mesiaci s účinnosťou od mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku s tým, že v prípade omeškania sa s plnením čo i len jednej splátky sa stane splatným celý dlh.

II. Vo zvyšku žalobu z a m i e t a.

III. Žalobca m á voči žalovanej n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 100% trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu Trnava dňa 18.02.2019 domáha od žalovanej zaplatenia istiny vo výške 1.791,17 Eur, úroku 65,57 Eur, úroku z omeškania 1,68 Eur, úroku 13,90 % ročne z nezaplatennej istiny 1.791,17 Eur od 25.01.2019 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatennej istiny 1.791,17 Eur spolu s úrokom 5% ročne zo sumy 1.791,17 Eur od 25.01.2019 do zaplatenia, titulom neuhradených splátok úveru, ako aj náhrady trov konania.

2. Žalobu žalobca odôvodnil tým, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou došlo dňa 22.06.2016 k uzavretiu Úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalobca žalovanej poskytol finančné prostriedky vo výške 2.500,- Eur, ktoré sa žalovaná zaviazala splácať v pravidelných mesačných anuitných splátkach. Úver bol splatný dňa 20.06.2022. Ďalej žalobca uviedol, že úverová zmluva spĺňa všetky zákonné náležitosti v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z., a to najmä náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k). Žalobca tiež s odbornou starostlivosťou preveril žalovanú ako žiadateľa o úver pred jeho poskytnutím ohľadom jej schopnosti splácať úver v zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. Žalovaná porušila svoju povinnosť, keď prestala uhrádzať jednotlivé splátky riadne a včas, a preto žalobca rozhodol o predčasnej splatnosti úveru dňa 24.01.2019, po zaslaní upozornenia na omeškanie a možnosť predčasného zosplatenia úveru upozornením zo dňa 22.10.2018. Pohľadávka žalobcu ku dňu predčasného zosplatenia dňa 24.01.2019 predstavovala sumu 1.926,12 Eur a poostávala z istiny poskytnutého úveru vo výške 1.791,17 Eur (žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 2.500,- Eur, do zosplatenia uhradila sumu 708,83 Eur, istina predstavovala sumu 2.500 - 708,83 = 1.791,17 Eur), úrokov 65,57 Eur (predstavujúcich dohodnutý úrok v zmysle zmluvy do predčasného zosplatenia pri úrokovej sadzbe 13,90 % ročne), úrokov z omeškania 1,68 Eur (z každej omeškanej splátky odo dňa nasledujúceho po jej splatnosti úrokom vo výške 5% ročne), poplatkov 65,18 Eur za upomienky a

výzvy, ktoré si žalobca neuplatňuje a poplatkov za poistenie schopnosti plácať úver 2,52 Eur (ako súčet omeškaných poplatkov za poistenie, ktoré sa žalovaná zaviazala hradiť v zmysle bodu 1.2 Zmluvy). Žalovaná po zosplatnení do dňa podania žaloby neuskutočnila žiadnu úhradu. Žalobca k žalobe pripojil Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 22.06.2016, Žiadosť o poskytnutie spotrebného úveru zo dňa 22.06.2016, Všeobecné obchodné podmienky Prima banka Slovensko, a.s., Obchodné podmienky pre úvery občanom - Prima banka Slovensko, a.s., Sadzobník poplatkov, Opakované upozornenie zo dňa 22.10.2018, Výzva na predčasné splatenie úveru zo dňa 24.01.2019, Prehľad splácania do predčasného zosplatnenia, Prehľad splácania po predčasnom zosplatnení, Stav omeškaných splátok na úvere, Prepočet zmluvných úrokov, Prepočet úrokov z omeškania, Výpis zo spoločného registra bankových informácií a Nebankového registra klientskych informácií, report zo Sociálnej poisťovne.

3. Žalovanej bola žaloba s prílohami doručená 31.05.2019, k tejto sa nevyjadрила.

4. Podľa § 290 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

5. Podľa § 297 CSP, súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak a) sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa, b) ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

6. Súd vo veci rozhodol na pojednávaní dňa 16.06.2020, pričom vykonal dokazovanie oboznámením žalobcom do spisu doložených listinných dôkazov, keď pojednával v neprítomnosti žalobcu podľa § 180 CSP, ktorý svoju neúčast' ospravedlnil a súhlasil s pojednávaním v neprítomnosti, za prítomnosti žalovanej, pričom zistil nasledovný skutkový stav.

7. Žalobca ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzavreli dňa 22.06.2016 Úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 2.500,- Eur, s ročnou úrokovou sadzbou vo výške 13,9 %, RPMN vo výške 17,35 % a priemernou RPMN vo výške 15,19 %. Žalovaná sa zaviazala splácať úver v 72 mesačných splátkach vo výške 51,62 Eur, splatných k 20. dňu v mesiaci. Prvá splátka bola splatná dňa 20.07.2016 a posledná dňa 20.06.2022. Poplatok za poskytnutie úveru bol vo výške 125,- Eur, poplatok za poistenie schopnosti splácať úver vo výške 1,26 Eur mesačne. Celková čiastka, ktorú musí klient zaplatiť, bola uvedená vo výške 3.841,64 Eur. Žalovaná porušila svoju povinnosť podľa zmluvy platiť splátky riadne a včas, preto žalobca listom zo dňa 22.10.2018 vyzval žalovanú na zaplatenie omeškaných splátok a listom zo dňa 24.01.2019 vyhlásil predčasnú splatnosť úveru. Žalovaná poskytnutie úveru, ani zosplatnenie úveru nerozporovala.

8. Žalovaná na pojednávaní uviedla, že úver si brala ešte počas manželstva, neskôr sa ale s manželom rozviedla a zostala nezamestnaná, z ktorého dôvodu prestala úver splácať. Žiadala žalobcu aj o doklad splátok, ale jej žiadosti žalobca nevyhovel. Žalovaná je zamestnaná, aktuálne poberá nemocenskú dávku poskytovanú z dôvodu osobného a celodenného ošetrovania chorého dieťaťa z dôvodu pandémie. Jej príjem je vo výške 320,- Eur mesačne. Od júla nastupuje naspäť do práce a jej príjem zo zamestnania je vo výške 520,- Eur mesačne v čistom. Iné úvery nemá, má ale ďalšie súdne konanie, kde je žalobcom VÚB, a.s. a pohľadávka predstavuje sumu približne 8.000,- Eur, vo veci nebolo zatiaľ rozhodnuté. Exekúcie nemá. Stará sa o maloleté dieťa vo veku 10 rokov, býva u rodiny a prispieva im sumou 160,- Eur mesačne. Otec maloletej dcéry jej prispieva na výživu dcéry sumou 160,- Eur mesačne. Úver by vedela splácať splátkami vo výške 50,- až 70,- Eur mesačne.

9. Podľa § 488 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

10. Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

11. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „OBZ“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

12. Podľa § 502 ods. 1 OBZ, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

13. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „ZoSÚ“) (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

14. Podľa § 2 písm. d) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

15. Podľa § 52 ods. 1 a 2 OZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

16. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

17. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

18. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

19. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

20. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom bola uzavretá úverová zmluva, ktorou žalobca poskytol žalovanej spotrebiteľský úver vo výške 2.500,- Eur. Právny vzťah medzi stranami sporu založený predmetnou úverovou zmluvou je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou a je nevyhnutné posudzovať ho nielen podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.), ale aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 a nasl. OZ a zákona č. 129/2010 Z.z.), keďže žalobca pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere vystupoval ako veriteľ s poukazom na predmet podnikania a žalovaná vystupovala ako spotrebiteľ, pretože jej bol poskytnutý úver za iným účelom ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania. V zmysle zásady *lex specialis derogat legi generali* má potom špeciálna právna úprava, ktorou je zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ako i ustanovenie § 52 a nasl. OZ, prednosť pred všeobecnou právnou úpravou, ktorou je Obchodný zákonník, a je preto nevyhnutné predmetný právny vzťah medzi účastníkmi

zmluvy posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch.

21. Žalobca a žalovaná uzavreli úverovú zmluvu, ktorá má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 2 písm. d) ZoSÚ, na základe uzatvorenej zmluvy žalobca poskytol žalovanej spotrebiteľský úver a žalovaná sa zaviazala vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Keďže zmluva uzavretá medzi stranami sporu má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 a § 2 písm. d) ZoSÚ, musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre takéto zmluvy podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy). Zmluva obsahuje všetky náležitosti požadované ustanovením § 9 ods. 2 ZoSÚ, a preto má žalobca nárok na úroky a poplatky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere (napr. uznesenie Krajského súdu v Trnave č.k. 26Co/2/2019-133 zo dňa 30.04.2019). Žalobca tiež v konaní listinnými dôkazmi (údaje zo Spoločného registra bankových informácií a Nebankového registra klientskych informácií, report zo Sociálnej poisťovne, údaje poskytnuté žalovanou v žiadosti o poskytnutie úveru) preukázal, že si splnil svoju povinnosť podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovanej ako spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Z uvedeného vyplýva, že žalobca má nárok na úroky a poplatky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

22. Z vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žaloba je čiastočne dôvodná, keď v konaní bolo preukázané, že medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom bola uzavretá zmluva o úvere, na základe ktorej zmluvy žalobca poskytol žalovanej peňažné plnenie a žalovaná sa zaviazala vrátiť žalobcovi poskytnuté peňažné prostriedky spolu s dohodnutým úrokom. Žalovaná si svoju povinnosť zo zmluvy o úvere nespĺnila, pričom z dôvodu omeškania so splácaním úveru žalobca úver predčasne zosplatnil ku dňu 24.01.2019. Z poskytnutého úveru 2.500,- Eur uhradila žalovaná do zosplatnenia úveru sumu 1.453,85 Eur, pričom suma 712,26 Eur bola započítaná na úrok, suma 708,83 Eur na istinu, suma 32,76 Eur na poistenie (č.l. 32), z čoho vyplýva zostatok na istine vo výške 1.791,17 Eur. Nakoľko žalobcovi vznikol nárok na úroky a poplatky zo zmluvy o úvere súd mu priznal aj zmluvný úrok do vyčíslený zosplatnenia úveru vo výške 65,57 Eur (č.l. 33 rub, ktorý výpočet bol súčasťou žaloby a nebol žalovanou spochybnený), vyčíslený úrok z omeškania z dlžných splátok vo výške 1,68 Eur (č.l. 34, ktorý výpočet bol súčasťou žaloby a nebol žalovanou spochybnený) a nezaplatený poplatok za poistenie vo výške 2,52 Eur (2 x 1,26 Eur). Žalobcovi tak vznikol nárok na zaplatenie sumy 1.860,94 Eur (1.791,17 Eur + 65,57 Eur + 1,68 Eur + 2,52 Eur).

23. Keďže žalovaná svoj záväzok včas a riadne nespĺnila, vznikol žalobcovi nárok požadovať od žalovanej popri plnení sumy vo výške 1.860,94 Eur i úrok z omeškania, pretože ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu. Žalobca si v žalobe neuplatnil úrok z omeškania z dlžných poplatkov za poistenie, preto mu ho súd nepriznal, keďže nemôže prekročiť žalobu a priznať viac, a preto súd žalobcovi priznal úrok z omeškania iba zo sumy 1.856,74 Eur (z nesplatennej istiny v sume 1.791,17 Eur + z vyčíslených zmluvných úrokov do zosplatnenia v sume 65,57 Eur). K predčasnému zosplatneniu úveru došlo ku dňu 24.01.2019, ktorá skutočnosť nebola medzi stranami sporná. S poukazom na § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zb. má žalobca nárok na zaplatenie úroku z omeškania z priznanej sumy istiny vo výške o 5 percentuálnych bodov viac, ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, t.j. odo dňa nasledujúceho po zosplatnení (25.01.2019) vo výške 5% ročne. Súd žalobcovi priznal úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.856,74 Eur od 25.01.2019 do zaplatenia, tak ako si ho žalobca uplatnil v podanej žalobe.

24. Súd nevyhovel žalobe v celom rozsahu, a to čo sa týka nároku na zaplatenie úroku vo výške 13,9% ročne zo sumy 1.791,17 Eur od 25.01.2019 do zaplatenia, t. j. za obdobie po zosplatnení úveru, a v tejto časti žalobu ako nedôvodnú zamietol. Riadny úrok z úveru predstavuje odplatu pre veriteľa za užívanie istiny úveru dlžníkom po dojednanú dobu. Využitím práva predčasného zosplatnenia úveru a odstúpenia od zmluvy zo strany veriteľa dochádza k zmene obsahu záväzku, dlžník/spotrebiteľ stráca výhodu splátok a poskytnuté prostriedky už nemá právo užívať po dobu pôvodne dohodnutú, ale musí ich okamžite vrátiť veriteľovi, čím sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť veriteľovi namiesto úrokov z úveru, úroky z omeškania z dlžnej sumy úveru. Právo na riadny úrok z úveru má žalobca do zosplatnenia istiny úveru a následne má žalobca ako veriteľ právo už iba na úrok z omeškania. Krajský súd v Prešove v rozsudku sp. zn. 6Co/190/2014 zo dňa 30.06.2015 uzavrel, že ak v dôsledku predčasného zosplatnenia úveru nastane stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili

výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. Rovnako Ústavný súd SR v uznesení sp. zn. IV. ÚS 476/2012-14 zo dňa 18.09.2012 vyhodnotil v obdobnej posudzovanej veci ako ústavné konformný taký výklad príslušných právnych predpisov v rozhodnutiach okresného a krajského súdu, v zmysle ktorého v prípade, že veriteľ pristúpi k tzv. zosplatneniu úveru a odstúpeniu od zmluvy, nastupuje režim platenia úrokov z omeškania a nie už úrokov z úveru, a teda veriteľ má právo na riadne úroky z úveru len do zosplatnenia úveru.

25. K nároku žalobcu na zaplatenie zmluvne dojednaných úrokov aj po zosplatnení súd ďalej podporne poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 10Co/130/2019 zo dňa 31.03.2020, v zmysle ktorého súd okrem iného uviedol „....splatnosť celého dlhu bola privedená v dôsledku jednostranného právneho úkonu žalobcu ako veriteľa, vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru. V prípade porušenia povinnosti dlžníka je na veriteľovi ako bude následne postupovať a využije sankcie a zabezpečovacie prostriedky na eliminovanie dôsledkov porušenia povinnosti dlžníka, ktoré právny poriadok upravuje. Vyhlásenie mimoriadne splatnosti dlhu nie je úkonom dlžníka ale veriteľa, ktorý sa rozhodol a prejavil vôľu v uvedenom smere, v dôsledku čoho znáša právne následky. Nejedná sa preto o „zvýhodnenie dlžníkov“, ktorí si neplnia povinnosti oproti iným, ktorí svoj dlh plnia, keďže je na veriteľovi, ako využije hmotnoprávne nástroje priznané právnym poriadkom na zabezpečenie splnenia dlhu a uplatnenie sankcií pre prípad porušenia zmluvných povinností dlžníkom.“

26. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov tak súd považoval žalobu za dôvodnú v časti o zaplatenie sumy 1.860,94 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.856,74 Eur od 25.01.2019 do zaplatenia, preto jej vo výroku I. rozsudku vyhovel, a vo zvyšku žalobu ako nedôvodnú, vo výroku II., zamietol.

27. Podľa § 232 ods. 2, 3 a 4 CSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak. Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. Ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradím ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškание s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

28. Vzhľadom k výške istiny s príslušenstvom, ku ktorej zaplateniu zaviazal súd žalovanú, ako aj jej sociálnej situácii vyplývajúcej z vykonaného dokazovania (ďalšie súdne konanie, ktorého predmetom je pohľadávka voči banke vo výške 8.000,- Eur, vyživovacia povinnosť k maloletému dieťaťu, príjem žalovanej vo výške 520,- Eur) mal súd za to, že je dôvodné umožniť žalovanej plniť dlh v splátkach po 200,- Eur mesačne so splatnosťou do 20. dňa v mesiaci s tým, že v prípade, že dôjde k omeškaniu s plnením čo i len jednej splátky, stane sa splatným celý dlh. Pri uvedenej výške splátky bude dlh zo strany žalovanej uhradený žalobcovi v primeranom čase (v súdnej praxi ustálenej dobe 3 roky od právoplatnosti rozhodnutia), pričom na ochranu žalobcu slúži strata výhody splátok v prípade omeškania sa žalovanej s plnením čo i len jednej splátky.

29. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

30. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

31. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

32. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi ako procesne úspešnej strane konania vo výroku II. rozsudku priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu (100% trov konania), pričom súd nezistil žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by mohol výnimočne postupovať v zmysle § 257 CSP a náhradu trov konania úspešnému žalobcovi nepriznať. O výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 355 ods. 1 CSP, § 357 písm. m) CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z.).